

HONDBÓLTUR MENN**ÍTRÓTTUR**

Myndir: Álvur Haraldsen

seinni var VÍF á odda 19-18. Eitt nú kostaði harða KÍF-verjuspælið nógv brotskøst til VÍF, har Sámál Joensen var ein brandur at fáa bóltar-nar í mál.

Áki fekk javnleik

Bæði væl og leingi fylgdust liðini stavn um stavn sum dysturin leið, og tá ið tveir minuttir vóru eftir stóð á jøvnum 25-25. Hans Eli Sigurbjörnsson, sum bæði var ein hótta á vinstra bakki og á vinstra vongi, megnaði at leggja KÍF á odda 26-25 tá ið lítið av tíð var eftir – tó ikki ov lítið til at VÍF fekk stáplað eitt álop á beinini afturat.

Tað dróg nakað út, men við trimum sekundum eftir av tíðini setti VÍF upp til eitt skot, sum 17 ára gamli Áki Egilsnes tók sær av. Hann langaði bóltin í yvirleggjaran og inn, og í tí sama sum mál-talvan broyttist til 26-26 broyttist tíðin til 60:00 og greitt var, at næsta finalan í Kollafirði fór at vera dyst-urin, har alt kundi avgerast.

Sjálvur segði hetjan, sum helt lív í VÍF-vónini, Áki Egilsnes, at tað ikki var ætlanin at skjóta í hesi avgerandi stöðuni.

– Eg ætlaði mær ikki at skjóta, men tá ið eg sá, at viðleikararnir stillaðu seg í múr, so varð eg noyddur til tað. Eg ætlaði mær at skjóta ímóti longra horni, men eg varnaðist, at har var væl

vart fyri, so eg hamraði til í styttra horn, segði Áki við Sosialin eftir dystin.

Til Kollafirðar

Var hollin í Vestmanna stúv-að skíriskvöld, so var hollin í Kollafirði tað so sanniliga eisini leygarkvöldið. Men hvør vildi nú ikki síggja hetta finalubrakið ímillum grannarnar úr Vestmanna og Kollafirði, og tey, sum ikki sóu hana, mistu ein

framúrskarandi spennandi dystarenda.

Púrasta jøvn vóru liðini fyrstu longu lötuna, og tað var ikki fyrr enn 18 minuttir vóru spældir, at eina liðið megnaði at vinna sær ein tveymálmun. Tá var tað Nicklas Selvig, sum legði KÍF á odda 11-9.

Hetta litla opið víðkaðist til bæði 15-11 og 16-12 til KÍF, men tað var VÍF, sum fekk pyntað um í evstu lötuna so-leiðis at hálvleiksstøðan var 16-13 til KÍF.

Tíðliga í seinna hálvleiki rapaði spælið hjá VÍF full-komiliga saman, og mið-skeiðis í seinna hálvleiki gjørdist stöðan 22-17 til KÍF. Tá sá púra vónleyst út hjá VÍF hesa lötuna, men júst sum tað sá mest vónleyst út vendist gongdin, og við fyra málum á rað minkaði VÍF heilt niður í 22-21. Hetta tók teimum bara knappar fyra minuttir, so ríkiligt av tíð var

til at javna og fara eftir sigr-inum.

Tað var tó KÍF, sum megnaði at halda einari teprari leiðslu – heilt til hálvur ann-ar minuttur var eftir, tá ið ein væl spælandi Sámál Joensen javnaði til 25-25.

Tony Weihe legði síðani KÍF á odda aftur 26-25 áðrenn Áki Egilsnes – júst sum í fyrru finaluni – javnaði til 26-26 í evstu lötuna.

Nøkur sekund vóru tó eftir og KÍF fekk tiltuskað sær eitt brotskast júst sum tíðin fór. Fleiri høvdu roynt seg frammanundan, men Niklas Simonsen í VÍF-málinum tók at kalla øll, og hesaferð var tað vestmenn-ingurin Magnus Müller, sum varð settur at skjóta.

Hann sendi bóltin í málið til mikla gleði fyri alla koll-fjarðarbygd, sum í stórum tali savnaðist inni á vøllinum at fegnast FM-heitið um-vegis 27-26-sigur á VÍF í einari serstakliga tættari og spennandi FM-finalu.

albinus@sosialurin.fo

Henrik Gerster:**SMÁLUTIR VÓRU AVGERANDI**

hann nú – nakrar dagar eftir finaluna – er komin at hugsa um nakað, sum hann kundi gjørt øðrvísi taktiskt.

– Nei, tað haldi eg ikki. Vit kundu ikki gjørt tað øðrvísi, men vit kundu gjørt tað betri, og soleiðis er tað altíð. Tað, sum vit avtalaðu, helt, men tað vóru nakrar persónligar villur, sum avgera. Vit vísa tó góðan stríðsanda og koma aftur eftir at hava verið aftanfyrri við fimm málum. Hetta var ein ógvuliga taktiskur dystur, har liðini skiftu uppstilling fleiri ferðir fyri at stressa mót-støðuliðið, metir Henrik Gerster, sum ikki hevur gjørt sær egna meting um avgerandi brotskastið, sum KÍF fekk í evstu lötuna.

– Eg havi valt at ikki síggja stöðuna umaftur enn, men Mads Eriksen, sum dekkadi Rógva Weyhe í stöðuni, sigur, at hann stóð uttanfyri feltið og at tað tí ikki var brotskast. Men ein verju-leikari fólir kanska altíð tað, sigur Henrik Gerster at enda.

Henrik Gerster skriv-aði fyri tveimum vikum síðani undir sáttmála, sum bindur hann at VÍF komandi kappingarár.

albinus@sosialurin

Henrik Gerster, venjari hjá VÍF, var misjavnt nøgdur við at fáa silvurið tá ið saman um kom.

– Eg eri nøgdur við at koma í finaluna, men eg haldi ikki at nakar, ið tapir eina finalu, er nøgdur. Vit eru vónbrotnir, men alt kappingarárið havt í huga, so meti eg tað vera flott, at vit komu í finaluna, sigur Henrik, sum undan finaluna segði við Sosialin, at teir í VÍF arbeiddu upp á at vera skarpir í báðum final-unum. Vit spurdu, um hann metti teir vóru nóg skarpir.

– Ja. Eg haldi vit vóru har, sum vit skuldu vera. Tað vóru smálutir, sum avgjördu finaluna. Vit spældu fyra ferðir 30 min-uttir og tað var eitt mál í evstu lötuna, sum avgjörði alt. Hetta vóru tveir góðir dystir, sum settu føroysk-an handbólt fram í ljósið, sigur Henrik.

Vit spurdu Henrik, um

Skírdag 17. apríl 2014, hollin í Vestmanna

VÍF - KÍF 26-26 (15-13)

VÍF: Áki Egilsnes 8, Filip Joic 5, Mads Eriksen 4, Sámál Joensen 3, Sámál Jákup Djurhuus 2, Joen Pauli Høgnesen 2, Agnar Joensen 1, Zarko Pejovic 1
KÍF: Hans Eli Sigurbjörnsson 7, Magnus Muller 5, Andrias Nielsen 4, Nicklas Selvig 4, Tony Weyhe 2, Rúni Joensen 2, Teitur Joensen 1, Rógvi Weyhe 1

Dómarar: Uni Wardum og Dánjal Samuelsen

Leygardag 19. apríl 2014, hollin í Kollafirði

KÍF - VÍF 27-26 (16-13)

KÍF: Andrias Nielsen 10, Hans Eli Sigurbjörnsson 5, Rógvi Weyhe 4, Nicklas Selvig 3, Rúni Joensen 2, Magnus Muller 1, Tony Weyhe 1, Teitur Joensen 1
VÍF: Sámál Joensen 9, Filip Joic 4, Joen Pauli Høgnesen 3, Mads Eriksen 3, Áki Egilsnes 2, Julian Olsen 1, Agnar Joensen 1, Andrias Eriksen 1, Sjúrdur Nielsen 1, Sámál Jákup Djurhuus 1.

Dómarar: Eyðun Samuelsen og Heri Petersen